

KWAPIĆ (17) *vb imp i pf*

impf (16), *pf* (1) [*praet*] *ArtKanc.*

a jasne.

inf kwapić (5). ◇ *praes 1 sg* kwapię (2). ◇ *praet 3 sg m* kwapił (2). ◇ *3 pl m pers* kwapili (1). ◇ *impers con* by kwapiono (1). ◇ *part praes act* kwapiąc (5), kwapiąc (1) *Mącz.*

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII w.*

I. Intransit. (14) :

1. *Śpieszyć, śpieszyć się, nie zwlekać, iść albo robić coś pośpiesznie; praecipitare, properare Mącz; festinare Calag* (13) : *OpecŻyw* 90; Bos lie był łnacz barzo napił Luczkych błędow/ a Czart kwapił Aby cięż był tak wnich zaftał *RejKup* 13; *Moram tollere, Kwąpić/ poźpiełzać. Mącz* 457c; *Trepidare etiam, Kwąpić/ kwapiąc s boyážnią co czinić. Mącz* 463b; *Tabellarios extrudere, Kwapiąc ye odprawić. Mącz* 467a, 233a, 317a, 326a, b, 346a; *Kwąpić/et śpieszyć. Festinare. Ire ocius. Calag* 146b.

W przeciwstawieniu: »zwłaczać ... kwapić« (1): [*IchM*] nie zwłaczając, ale kwapiąc, aby ukazali, że dobrze a chrześcijańskie szafują tym, czegośmy im z przodków swych zwierzyli *DiarDop* 100.

W charakterystycznych połączeniach: barzo kwapić, silno.

2. *Być skorym do czego, zabrać się do czego z ochotą, dążyć, zabiegać usilnie [k czemu = do jakiejś czynności]* (1) : *Wyłzedł [Zbawiciel] z żywotá czyłtego/ iák z pǎlacu Krolewłkiego/ iák Obrzym ku boiowǎniu/ kwapił k nǎlzemu zbǎwieniu. ArtKanc* A19v.

II. Transit. (3) :

1. *Naglić, ponaglić, pobudzać do pośpiechu* (2) : *Praecipito, Zpycham/ ztrǎcam/ łpufzczam/ łpǎdam/ kwapię. Mącz* 317a, 352b.

2. *Gnębić [kogo]* (1) : *iakoby y nas y naszych Przyjaciół nie kwabiono [!] y trzeba się nim nieskwapliwie obchodzic, humaniter obchodzic ActReg* 85.

Synonimy: I.1. pośpieszać, śpieszyć, śpieszyć się; 2. garnąć się; II.1. popędzać; 2. gnębić.

Formacje współrdzenne: kwapić się, pokwapić, pokwapić się, skwapić się, ukwapić, ukwapić się; okwapiać się, pokwapiać się, przykwapiać, skwapiać się, ukwapiać się, uskwapiać się.

Cf KWAPIĄCY, KWAPIENIE, KWAPIONY